

защото въ наша-та душа (образъ-тъ Божій) се нахождатъ извѣстни способности, които съотвѣтствуватъ на тѣя науки и които се управляватъ отъ извѣстны закони. По тѣзи причинѣ формални-тъ науки друго нищо не сѣ, освенъ едно средство за да можемъ да развѣемъ и да усовершенствуваме съотвѣтственны-тъ имъ душевны наши силы; — сирѣчь: **1.** Да можемъ да вникнемъ и да разбиремъ добръ оныя правила, които мы, спорядъ естественны-тъ ни душевны способотты безсознательно, слѣдователно нѣкога и погрѣшно испълнямы и **2.** Като излагамы разписы-тъ на многовѣкови-тъ познанія, да можемъ да улеснимъ и скѣсимъ тежъкій пѣтъ на опытъ-тъ; и тѣй — да можемъ въ кѣсо время да научимъ онова, кое-то чловѣци-тъ трудно и за дълго време се научили. Вирочемъ, мы можемъ всичко това да го изразимъ въ едно понятіе: *Всички-шѣ формални науки (слѣдователно и Логика-та) служатъ и съществуващъ за да образувашъ чловѣка.* Н тѣй вопросъ-тъ: „полезна и нужна ли е Логика-та?“ или все равно: „полезни и нуждни ли сѣ всички-тъ формални науки?“ може да се преобърне въ други по простъ: „полезно и нужно ли е да се помагѣ на чловѣкъ за да се образуватъ негови-тъ душевны способности?“ — Мы вѣрваме че всеки единъ чловѣкъ особено всеки единъ здравомислящій Христіенинъ трѣба съ драго сѣрдце да каже че: *„не само е полезно, но даже и неизбѣжно нужно.“* —

Логика-та при това ны поучява: —

1) Какъ да отдѣлямы представленія-та, що се сливатъ въ наше-то мислянье; и, като ни открива чрезъ това составны-тъ часты на наша-та мисль съобщава ясность-тъ на наши-тъ познанія. —

2) Она показва взаимнѣ-тъ зависимость на нашитѣ познанія и взаимно-то тѣхно отношеніе; и, като гы произвожда едно отъ друго, полага се на